

Motion till riksdagen 2007/08:C373

av **Anna König Jerlmyr (m)**

Namnlagen (1982:670)

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en reformering av namnlagen (1982:670).

Motivering

Sverige är ett öppet och tolerant samhälle. I ett samhälle präglad av unika människor med olika smak, attityder och värderingar är det viktigt att samhället respekterar det faktum att det en människa anser vara fult kan en annan uppleva som vackert.

Synsättet att vi alla är olika bör präglad hur vi från politiskt håll behandlar allt ifrån kulturfrågor, byggnadsfrågor eller den fråga som motionen berör – människors namn.

Idag sker namnändring genom att en person lägger till ett nytt namn, byter ut ett eller stryker ett, alternativt att man byter stavning på ett befintligt namn utan att uttalet ändras. Detta kan personen enbart göra en gång. Denna ansökan sker hos Skatteverket.

Vill en person däremot helt byta namn, eller om personen redan tidigare bytt namn, måste den söka tillstånd hos Patent- och registreringsverket.

Våren 2005 beslutade riksdagen att tillkännage att regeringen bör ta initiativ till en översyn av namnlagen (bet. 2004/05:LU13, rskr. 180). En reformerad namnlag bör öppna upp för att det ska bli lättare att helt byta ut, åtminstone, sina förnamn. Det kan finnas skäligen argument varför det ska vara mer komplicerat att byta ut hela sitt namn med tanke på att det kan sättas i system av kriminella. Samtidigt bör det finnas större möjlighet att byta ut sitt namn mer än en gång hos Skatteverket.

Namnlagen bör också innehålla en uttrycklig bestämmelse att en person som fått ändrad könstillhörighet har rätt att byta förnamn till ett eller flera som bättre motsvarar den erhållna könstillhörigheten.

Fel! Okänt namn på

Lagen bör vidare tillåta gårdsnamn i betydligt större utsträckning än idag. Dessutom bör makar kunna lägga samman sina tidigare efternamn och skapa ett nytt och gemensamt familjenamn – ett dubbelnamn både med och utan bindestreck och som gäller även för deras barn. Det finns en rad fler exempel när namnlagen ställer till det för enskilda och familjer och det är helt uppenbart att namnlagen är otidsenlig och i behov av översyn.

Avslutningsvis, det är dags att låta människor mer fritt styra över sina val av förnamn och efternamn. Risken är annars att det blir politiker och tjänstemän som subjektivt och efter egen smak styr över andra människors identitet. För vem har rätt om en person anser att Metallica är ett vackert namn medan en annan anser att Metallica är fult men att Bert-Göran är vackert? Och är det överhuvudtaget nödvändigt att styra detta i lag?

Stockholm den 4 oktober 2007

Anna König Jerlmyr (m)